

Geachte Commissie, Staten leden en Gedeputeerde,

Naar aanleiding van de Agrisafarie naar de grondstoffenfabriek van V&V kwamen we op onze terugreis langs de geplande Zonneweide bij Eemnes. De daar door mij gemaakte opmerkingen over dit onderwerp waren voor de aanwezigen reden mij uit te nodigen voor deze bijeenkomst. Om de visie van LTO nogmaals uit te leggen.

LTO is van mening dat:

De provincie ruimtelijke kwaliteit moet koesteren en bewaken

Duurzame energie opgaves niet ten koste mogen gaan van ruimtelijke kwaliteit

De keuze voor panelen inhoud dat op die plaats geen ruimte is voor landbouw of natuur of u moet koppelkansen zien

Dat bij ontbreken van sturing uit dit huis, beslissingen op basis van verduurzaming worden genomen en op basis van duurzame energie opgaven van Gemeentes zonder rekening te hoeven houden met omgeving, dus is het in onze beleving onvoldoende afgewogen, en zou een integrale benadering moeten hebben.

Dat er een soort maatlat of ladder moet zijn waar je initiatieven langs kunt leggen en kunt toetsen op haalbaarheid en gevolgen voor ruimtelijke kwaliteit en omgeving.

De aanleg van panelen woestijnen of Sahara akkers niet ontwrichtend mogen werken op agrarische landbouwstructuur.

De techniek zo snel veranderd dat zonneweides straks de Vabs van de toekomst blijken te zijn.

De provincie wellicht nu moet remmen op dit onderwerp om straks niet te crashen.

Betreft: Standpunt zonneweides LTO Noord regio West

De agrarische sector is succesvol in het opwekken van duurzame energie. Boeren en tuinders zijn betrokken bij 42% van de duurzame opwekking in Nederland en hierin speelt zonne-energie een steeds grotere rol. De sector is hiermee verreweg de meest actieve sector in de Nederlandse economie op het gebied van duurzame energie. Naar aanleiding van de Klimaatconferentie Parijs in 2015 werkt Nederland met een Nationaal Energieakkoord waarin iedere provincie een energiedoel te behalen heeft. Overheden (provincies en gemeenten) trachten deze doelen op eigen wijzen te behalen met als gevolg dat er onder andere voor de zonneweides geen of erg uiteenlopend beleid is. De agrarische sector hield zich al veel bezig met het verbeteren van hun prestaties, maar dit heeft het onderwerp nog meer urgent gemaakt. De ondernemers wensen dan ook op het gebied van verduurzaming hun ambities te verwezenlijken. In deze tekst lichten wij ons standpunt toe omtrent verduurzaming in combinatie met zonneweides.

Allereerst is er meer potentie voor zonne-energie in het Bestaand Bebouwd Gebied (BBG) dan veelal gedacht aldus Paul Korting (directeur Energieonderzoek Centrum Nederland), zeker met het oog op de snelle ontwikkelingen en innovaties op het terrein van (de efficiency van) zonne-energie. Een stimulans vanuit overheden voor de toepassing van zonne-energie in het BBG is daarom van groot belang. De toepassing van zonne-energie binnen BBG, gekoppeld aan de te realiseren doelstellingen van het Nationaal Energieakkoord is dermate groot dat het agrarisch gebied in veel gebieden in principe gevrijwaard kan blijven van zonnepanelen.

Gezien bovenstaand punt zijn wij van mening dat er vanuit overheden een stimulerend effect in ruimtelijk beleid opgenomen dient te worden om eerst de opties binnen BBG te benutten, alvorens er toestemming verleend wordt voor het ontwikkelen van zonneakker in het buitengebied. Ten eerste worden de productiegronden voor de plaatsing van zonnepanelen jaren uit de productie genomen, dit heeft een negatief effect op de agrarische structuur. Daarnaast worden de gronden een 'generatie' lang uit de agrarische productie genomen en zijn ze niet beschikbaar voor een duurzame (economische) ontwikkeling van de agrarische bedrijven. Als het buitengebied wel gebruikt wordt, dient er eerst naar het bouwblok (bebouwd en onbebouwd) en niet-agrarische functies gekeken te worden. Hierbij wordt gedacht aan bedrijventerreinen, geluidswallen of -schermen, waterbassins, overhoeken en bermen. Er zijn zonnepanelen die aan twee zijden het licht kunnen opvangen, waardoor je voor zo ongeveer hetzelfde geld een aanzienlijke hogere opbrengst aan zonne-energie krijgt. Deze panelen kunnen goed toegepast worden op geluidswallen of op drijvende vloten op water. Deze laatste optie is zeer rendabel door de weerkaatsing van het zonlicht en de koelte van het water, bovendien kunnen de panelen bijna energielooz meedraaien met de zon wat zorgt voor een hogere opbrengst van 18%. Pas als deze opties niet mogelijk zijn, is te onderzoeken of onder voorwaarden zonnepanelen op landbouwpercelen zijn te plaatsen. Naast uitsluitingsgebieden als de begrenzing van NNN, weidevogelleefgebieden en bufferzones zou wildgroei van zonnepanelen/-weides voorkomen moeten worden midden in een open landbouwgebied. Daarnaast zou er gekeken moeten worden naar het aantal bewoners/gebruikers en de economische waarde van het gebied. Eén van de voorwaarden waar LTO voor pleit is dat er een maximum van 25 jaar verbonden wordt aan de tijd van plaatsing én dat de agrarische bestemming van het perceel wordt gehandhaafd.

Tot slot zijn wij van mening dat het van belang is te voorkomen dat het draagvlak van duurzame energie wordt ondermijnd door grootschalige toepassingen van zonnepanelen in het landelijk gebied met een forse inbreuk op landbouw en landschap. Het is mogelijk dat er publieke weerstand ontstaat bij het toestaan van grote zonneweides in het buitengebied. Er zijn helaas al gebieden (Tsjechië) waar dit heeft geleid tot grote maatschappelijke weerstand, in onze ogen is dat een ongewenst bijeffect van verduurzamen.